

FARMACIA DE CUVINTE

© Editura *Agnos* – Sibiu
tel. 0745 / 679038; 0766 / 530777
www.agnos.ro
e-mail: editura_agnos@yahoo.com
ISBN 978-973-1941-21-9

Pr. Constantin Necula
Alexandru Rusu

FARMACIA DE CUVINTE

Rubrică în cadrul emisiunii *Maraton de Duminică*
Radio România Actualități

2011-2013

Apare cu binecuvântarea
ÎPS Dr. LAURENȚIU STREZA
Arhiepiscopul Sibiului și
Mitropolitul Ardealului

Editura *Agnos*
Sibiu – 2014

CUPRINS

Maestrul și ucenicul vrăjitor	5
Granițele transformate în simple întâmplări	11
Astăzi vorbim despre griji	13
Se poate vindeca prietenul dușmanului tău.....	15
Mântuitorul Hristos dovedește că într-adevăr merge că- tre cei izolați cu totul.....	18
România întreagă e o Dobroge pentru harul părintelui Arsenie Papacioc.....	20
Un strașnic om al lui Dumnezeu	23
Lipsa de credință face să nu mai mutăm munții din loc....	25
Trăim într-o Românie a datornicilor.....	27
Un tânăr se îndreaptă către Hristos.....	29
Un oraș revărsat în catedrală.....	32
Două corzi întinse de Hristos, ca să putem să trecem peste lumea aceasta nebună în care ne zbatem	35
Azi am văzut pescuirea minunată.....	37
Hristos este singurul medic și medicament deopotrivă făcător de sănătate	40
Este Vindecătorul morții	43
Face mai mult decât toate tratatele de filozofie ale lumii.....	46
Numai în vremea de acum, oamenii care sunt goi și se ascund prin morminte sunt vedete de televiziune.....	48
Să ne învețe ce mult contează mijlocirea pe care o fac Sfinții de dragul nostru.....	51
Astăzi este o propoziție în această Evanghelie pe care aș vrea să o pun la inima dumneavoastră.....	54
Astăzi plecăm la drumul acesta duhovnicesc al postirii, împreună cu samarineanul cel milostiv.....	56

Hristos nu este venit să împartă între noi moștenirile	58
Nu cunoașterea și citarea Poruncilor este importantă mântuirii, cât împlinirea poruncilor	61
Un Dumnezeu Care lucrează mai ales în afara programului.....	63
La vreme de post, Evanghelia aceasta îndeamnă, de fapt, să mănânci cu prietenul Hristos din Trupul și din Sân- gele Său	66
Astăzi, un prieten mi-a șoptit să mă rog pentru Václav Havel....	69
E ziua în care se dovedește că Cerul e mai aproape de pământ decât noi între noi, pământeni.....	72
Ziua aceasta ne fixează în Galileea neamurilor	79
Dumnezeu tot timpul e cu privirea în sus, căutându-ne în sicomorii vieții acesteia.....	82
Pentru că există o generație care pleacă din mijlocul nostru.....	84
Din rugăciunea fariseului de astăzi, inclusiv Dumnezeu lipsește.....	87
Tatăl înțelege că e nevoie de o jertfă care să spele păcatele fiului său	89
...ca parte integrantă a dragostei lui Dumnezeu	91
Ne învață de fiecare dată că acolo unde este comoara noastră, acolo este și inima noastră	94
Unicul Dumnezeu, Care îi cheamă pe oameni să se ajute să se mântuiască laolaltă cu El.....	97
A fi prieten înseamnă a-ți duce prietenul dinaintea lui Hristos.....	99
A venit primăvara în Biserică prin Cruce	101
Fecioria Maicii Domnului este parte integrantă a tan- dreții Bisericii pentru noi.....	103
Hristos ne spune că mântuirea nu este doar un interes personal.....	105
Dincolo de toate bucuriile noastre, se așterne urcușul acesta al Golgotei... ..	108
Eu sunt convins că ați constatat deja că a înviat Hristos.....	110
Singura realitate care contează în ultimele săptămâni.....	113

O singură frică	115
Necaz mare pentru cârtitorii din jur	117
Femeilor nu le este interzis să propovăduiască Evanghe- lia și nici să vorbească cu Dumnezeu.....	119
O întâlnire fundamentală între o boală ce pare pedeapsă și Cel care ridică pedeapsa oricărei boli: Hristos	121
E duminica în care ni se dă plinătatea Ortodoxiei.....	123
Cel care vine să umple adevărul rostit de Hristos este Duhul Sfânt	125
Sinaxarul e deschis și ne așteaptă să-l umplem cu propri- ile noastre vieți	128
Nu credeam că sâmbătă, un coleg, preot, ucis în fața unei biserici, va trece dinaintea ochilor noștri în Sinaxar	130
Atunci când slujești lui Dumnezeu, ești gata să îți pierzi capul pentru El	132
O slugă fericită	133
Sindromul gadarenilor	135
Fatricidul nu-i boală nouă	137
Cred în valorile acestea ale răbdării la marginea Împărăției	140
Riscăm să atingem limita lui Iuda	143
Intrare în mintea copiilor cea curată	147
Steinhardt a marcat o generație întreagă de teologi	150
Chipul Slavei Tale celei negrăite sunt, deși port rănile păcatelor	153
Rămâne una dintre marile taine ale filozofiei românești cum de-a putut să uite de Hristos omul acesta	156
Un adevăr despre icoană care nu poate fi probat și trăit decât în spațiul Bisericii	159
Decența trebuie să rămână una dintre marile caracteris- tici ale teologului	162
Restul sunt povești, uneori, steineriene... ..	166
Îndrăznesc să cred că poporul acesta nu stă decât pe oasele martirilor; în rest, stăm pe oase goale și vânare de fum	169
Dumnezeul nostru e smerenie	173

Dumnezeu, de fiecare dată, în materie vede o șansă să fie preaslăvit	176
Eu zic că doar roadele acestea ale răbdării sunt cele care ne fac popor ales	179
Ne e drag să-i vedem pe oameni restaurați, dar în aceeași vreme, dacă se poate, fără pierderi din partea lui Dumnezeu	182
Treptele duhovnicești ale <i>leadership</i> -ului	185
Lui Noica i-a lipsit foarte multă vreme prezența aceasta a Mântuitorului	187
N-aș putea să îmi îngădui să comentez dreptul la fericire	190
N-aș fi fiul tatălui meu, dacă n-aș fi la întâlnirea cu ascultătorii	193
E cap de afiș, pentru cei care nu au cultura teologică necesară	196
O exegeză modestă și onestă asupra nașterii Mântuitorului Hristos.....	198
Biserica nu predă cursuri de metafizică	201
Construim tot falși idoli, pe care să-i îndumnezeiască cu evlavie lor	203
Crăciunul nu-i doar o zonă de așteptare	206
Au căzut idolii la pământ	210
Parametrul la care Dumnezeu deja Se declară mulțumit	215
Am văzut parabola împlinită astăzi la Torino, în comunitatea românească de aici	217
Mi-e teamă că bunul simț e cel mai grav și mai greu de dobândit dintre simțurile Duhului Sfânt	220
Nu putem ierta pe cel care nu cere iertare	223
Astfel de momente pot să biruiască doar dacă ne rugăm și lucrăm împreună	226
Important e să reținem că la omul sărac, trage Dumnezeu	229
Or fi strigoii blocați pe drumurile de intrare în țară, dar sunt suficient de mulți aceia care încă trădează idealul național	232
Parabola-i mai mult decât atât	235

O radiografie care ne doare, din nefericire	238
Sacral nu se substituie niciodată sfințeniei	241
E clar că Steinhardt, contemporan cu Mântuitorul, în Capernaum, este unul dintre prieteni	244
O urcare pe Cruce laolaltă cu Hristos	248
Tatăl de astăzi din Evanghelie se întâlnește cu Hristos Cel întrupat, Care nu-i doar un Dumnezeu al fraternității	251
Creștinul nu este mărșăluitor între termeni și sintagme	254
În afara Crucii Mântuitorului Hristos, nu există sens bi-ruinței noastre	257
Un punct de gândire	261
O duminică a încurajării femeii creștine	267
Dumnezeu nu Se vrea mai important decât oamenii	270
Ce-aș putea spune mai mult decât un sfânt?	274
Altarul ne este casă	277
Pentru puținătatea timpului de acum	280
Valorăm cât valorăm în Cer	281
Fără Duhul Sfânt, nu-L vedem pe Dumnezeu păzindu-ne	282
Nimeni nu este în plus în planul de mântuire al Mântuitorului Hristos	283
Într-o lume în care porcii ni-s mai prieteni decât oamenii	284
Medicii, ca și preoții, sunt mâna lui Dumnezeu... ..	285
Să-ți ajuți aproapele nu ține nici de noroc, nici de proiecte europene	288
Mântuitorul le șterge spaima Apostolilor	291
E nevoie de Înviere ca să mergem mai departe.....	293
Intră în logica texturii Noului Testament	295
România însăși are o Cruce	298
Să-L lăsăm pe Hristos să locuiască cu noi în corabie	300
Va veni o vreme când se vor deschide iar farmaciile de cuvinte...303	303
Suntem într-o societate care-i așază în centrifugă pe copii	305
E mai ușor să găsești vina decât să găsești vinovații nevăzuți, decât pe cei văzuți cu adevărat	308
Suntem într-o Duminică grea	311

GRANIȚELE

TRANSFORMATE ÎN SIMPLE ÎNTÂMPLĂRI

Alexandru Rusu: *Farmacia de cuvinte, o rubrică încă tânără la „Maraton”, dar care ne aduce duminică de duminică, alături de părintele Necula, porția de spiritualitate. Sărut mâna, Părinte!*

Pr. Constantin Necula: Sărut mâna și eu și bine ne auzim!

Alexandru Rusu: *Astăzi este Duminica Sfinților Români, a doua duminică după Rusalii. Ce înseamnă această zi în calendarul ortodox?*

Pr. Constantin Necula: Înseamnă însăși existența verticală a neamului nostru. Emil Cioran spunea că își dorește să găsească un neam dispus să moară pentru o virgulă, atunci când vorbea în *Silogismele amărăciunii*. Iată, avem rodul unor oameni dispuși să moară pentru Cruce, în cazul neamului românesc; dispuși să facă din Cruce nu doar un ideal, ci un mod de viață; dispuși să facă din Iisus Hristos, dacă vreți, Prietenul cel mai prețios în efortul făcut de noi pentru ca neamul să nu piară.

Poate că pare un pic demagogic un astfel de ton într-o lume în care ne sunt atacate simbolurile istorice și valorile naționale sunt călcate în picioare și granițele transformate în simple întâmplări. Pentru un preot, pentru un ortodox, pentru un creștin român, cei care te reprezintă dinaintea Iisus Hristos sunt mai mult decât orice și eu cred că astăzi este Duminica în care suntem reprezentați în mod excepțional dinaintea lui Dumnezeu.

Alexandru Rusu: *Luni a început postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel.*

Pr. Constantin Necula: Da. Parte integrantă a postirii de dragul lui Hristos. Ne așteptăm să întâmpinăm un răstignit de dragul lui Hristos și un decapitat de dragul lui Hristos. Deci tot niște oameni dispuși să moară pentru Cruce, nu doar pentru o virgulă. Cei care au schimbat din temelii – așa zice – geografia spirituală a lumii. Înaintea lor nu putem să intrăm decât astfel: postind și bucurându-ne de întâlnirea cu ei. Nu e vorba aici doar de abținere de la mâncare – și am spus-o de fiecare dată, cu bucurie, că Hristos nu S-a răstignit pe un frigider, ci pe Cruce –, ci de asumarea Crucii acesteia a împreună-părtașiei cu ei, de dragul Împărăției, a mărturisirii până în sfârșit.

E, într-un fel sau altul, modul în care Orientul se întâlnește cu Occidentul, în martirajul acestor oameni cu totul excepționali, transformați în Sfinți, nu doar de dragul lui Dumnezeu, ci și de Dumnezeu, Care i-a îndrăgît foarte mult. Nu putea merge decât îndrăgindu-i la întâlnire cu ei.

Alexandru Rusu: *Vă mulțumim, Părinte, pentru cuvintele frumoase, tălmăcite, iată, într-o farmacie spirituală și să ne auzim cu drag săptămâna viitoare.*

Pr. Constantin Necula: Cu toată bucuria!

26. 06. 2011

ASTĂZI VORBIM DESPRE GRIJI

Alexandru Rusu: *Suntem bucuroși să-l avem alături de noi pe Părintele Constantin Necula, cu rubrica sa de spiritualitate. Sărut mâna, Părinte!*

Pr. Constantin Necula: Sărut mâna și eu și bună seara ascultătorilor!

Alexandru Rusu: *Și astăzi un cuvânt înțelept din partea dumneavoastră. Vorbim despre griji. Vă ascultăm.*

Pr. Constantin Necula: Astăzi vorbim despre griji din catedrala Mănăstirii „Negru Vodă” din Câmpulung, acolo unde astăzi mi-a îngăduit Dumnezeu să slujesc împreună cu părinții de aici și să le spunem oamenilor din Câmpulung, care au fost prezenți, și prin ei, iată, prietenilor noștri din România cuplată la Actualități, despre Evanghelia de astăzi, care este a treia după Rusalii, după ce ne-a purtat prin atenționarea Mântuitorului că suntem mai presus decât păsările cerului și decât înflorirea pământului suntem mai de preț, pentru că Sângele Lui ne-a făcut să fim de preț, iar grijile noastre, în raport cu grija lui Dumnezeu pentru noi, sunt oricum în dezechilibru.

Ne aflăm de fiecare dată dinaintea unei provocări. Suntem chemați prin Evanghelia aceasta a Mântuitorului Hristos să ne luăm în serios; să devenim parteneri ai Mântuitorului pentru propria noastră mântuire; să credem, nedezlipiți de El, că de fiecare dată, atunci când suntem în griji și în necazuri, El este parte integrantă a vindecării și a ieșirii noastre din griji și din necazuri.

Astăzi am învățat – și am avut nevoie de Pogorârea Duhului Sfânt să înțelegem aceasta – că suntem oamenii lui

Dumnezeu și că, de fiecare dată când vorbim despre noi ca despre niște oameni, o facem în virtutea faptului că Dumnezeu ne iubește și admite să fim chipul Slavei Sale, deși purtăm ranele păcatelor.

Alexandru Rusu: *Vă mulțumim tare mult, Părinte, pentru aceste cuvinte frumoase.*

Pr. Constantin Necula: Și eu vă mulțumesc și îi rog pe ascultători să încerce măcar de astăzi să pună mai mare atenție și mai mare grijă pe propria lor mântuire, mai mult decât pe mântuirea grijilor din jur.

Alexandru Rusu: *Să dea Domnul! Sărut mâna, Părinte! Aș dori să fac un anunț. Cei care doresc să-l reasculte pe Părintele Necula o pot face accesând site-ul radioromania.ro, la pagina emisiunii „Maraton de duminică”.*

03. 07. 2011

SE POATE VINDECA

PRIETENUL DUȘMANULUI TĂU

Alexandru Rusu: *Deschidem și astăzi un flacon cu cuvintele de suflet și spirit ale Părintelui Constantin Necula. Doamne, ajută, Părinte, vă ascultăm!*

Pr. Constantin Necula: Doamne, ajută! Suntem în Duminica ce a prăznuit prin Evanghelie vindecarea slujitorului unui sutaș – al unui centurion din Capernaum.

Hristos vine și ne învață astăzi că se poate vindeca prietenul dușmanului tău. Sutașul avea pe unul dintre servitori, la care ținea extrem de mult, paralizat, după traducere mai nouă de limba română, iar Hristos îi învață pe oamenii din jurul Lui că indiferent de locul și rangul celor care vin către tine, ei sunt egali înaintea minunii lui Dumnezeu. Un Hristos Care nu cută la fața omului, dovadă, atunci când sutașul Îi cere să-l vindece, îi spune: „Voi veni și îl voi vindeca”, dar Care descoperă dincolo de armele și de ținuta unui sutaș – a unui centurion – o inimă mare, o inimă de om adevărat. O lecție foarte bună pentru cei care ne stăpânesc astăzi, care, dacă sunt puși peste o sută de oameni, cred că au drept de viață și de moarte asupra angajaților lor. Iată, centurionul acesta nu vrea să piardă pe nimeni. Cine este șef cu adevărat și conducător cu adevărat, acela poartă de grijă fiecăruia dintre oamenii săi, ca și cum ar fi el însuși.

Lecția este grea, mai ales pentru ziua de astăzi. E grea și pentru aceia care cred că pentru a conduce o țară sau a conduce subunitatea unei țări trebuie să înjuri, să bați cu pumnul în masă, să vorbești urât. Sutașul de astăzi ne spune așa: „Și

eu sunt sub stăpânire și am în subordine ostași și dacă-i zic unuia: *Du-te!* – se duce, iar altuia: *Vino!* – vine...” Adevăratul conducător se impune de fiecare dată moral și, iată, poate să se impună inclusiv înaintea lui Dumnezeu, ca mijloc de vîndecare a propriului său angajat.

Mai e ceva. Duminica de astăzi se leagă foarte bine de duminica trecută – atunci când eram învățați să lăsăm toate grijile și să avem una singură: grija de mîntuire. Cine pune grija de mîntuire prima pe lista așteptărilor, acela cu adevărat desăvârșit se întâlnește cu Hristos vindecătorul.

Alexandru Rusu: *După această lecție de management, Părinte Necula, vreau să vorbim despre examenul de Bacalaureat și am două perspective. Prima este a deznădejdiei. Mai putem face ceva în oceanul de vorbe în vînt și în lumea de pseudomodele pentru a-i aduce pe copiii aceștia la cuvînt și învățare?*

Pr. Constantin Necula: Să ne reiterăm calitatea de părinți. S-a cerut demisia prim-ministrului, ministrului, a profesorilor, a tuturor dascălilor, dar demisia părinților... pe când?! Pentru că ei au demisionat de mult, au cocoloșit greșeli grave ale copiilor și au continuat să fie neatenți la starea lor sufletească. Pe de altă parte, cred că acești copii sunt oglinda stării sufletești a unui popor. Nu sunt deznădăjduiți. Au fost obișnuiți să ia prea ușor notele; prea îngâmfați pentru a mai putea vedea mai departe de vârful nasului. Cei care au muncit cinstit și s-au răstignit pentru ceea ce părea inutil – școala, nu? cea mai *de prost gust* alegere din viața unui om – au rămas cu fruntea sus și și-au văzut mai departe de mers. Oricum asistăm la o umilire a profesorilor și a elevilor în școala românească. Din ianuarie începînd, se tot fac reevaluări, supraevaluări, metaevaluări. Se caută foarte mult la cifre, la hârtii, la ISBN-uri, la tot felul de cipuri și microcipuri. Am transformat profesorii și copiii în dosare cu număr, de parcă am fi într-un Auschwitz de exterminare culturală a poporului român. E momentul să le spunem celor care ne conduc în ministere că suntem oa-

meni, că avem limitele noastre, cum ei înșiși văd că au limitele lor, pe care văd că nu le recunosc niciodată. Totdeauna este de vină celălalt. Dar în limitele acestea vrem să ne păstrăm demnitatea de oameni și refuzăm să murim, cum ne-ar dori ei, ci trăim în continuare. Mărturisim aceasta.

Alexandru Rusu: *A doua perspectivă, Părinte, este a neputinței. Un copil s-a sinucis pentru că a picat Bacalaureatul. Pentru el n-a fost examenul de maturitate, a fost examenul vieții.*

Pr. Constantin Necula: Da, pentru că i-am învățat pe copiii să creadă că într-un examen stă totul. Să-și vină în fire! Îmi pare rău că pentru pruncul acesta – că nici nu știu cum să-i spun –, pentru omul acesta care n-a rezistat dincolo de valuri. L-am umilit. Ca popor ar trebui să ne cerem scuze dinaintea copiilor că nu i-am atenționat din timp. Faptul că punem camere de luat vederi să-i surprindă, anulându-le orice fel de vocație, de verticalitate și de cinste, ne obligă acum să punem camere de luat vederi în sufletul fiecăruia dintre noi și să înțelegem că ceva nu e în regulă în întreg sistemul. Nu e vorba aici de vina unuia sau a altuia, ci e vorba că trebuie să ne venim toți în fire. Toți suntem parte integrantă a sinuciderii copilului acestuia. Durerea cea mai mare știți care este? La anul se va repeta și peste un an se va repeta iarăși, pentru că din nefericire n-avem cultura unui popor născut din ostași ai sutașului, ci ne-am învățat să fim din când în când iobagi și sclavi pe cultura căte unui alt popor care ne-a dominat în permanență. Transmitem din Sibiu și mesajul acesta și știm bine ce mult a însemnat pentru cultura poporului român prezența sașilor și a maghiarilor din zonă. Dar știm și în ce mod au cenzurat aceștia reacția normală a unei democrații culturale firești.

Alexandru Rusu: *Pe săptămîna viitoare, Părinte Constantin!*

Pr. Constantin Necula: Doamne, ajută până atunci!

MÂNTUITORUL HRISTOS DOVEDEȘTE CĂ ÎNTR-ADEVĂR MERGE CĂTRE CEI IZOLAȚI CU TOTUL...

Alexandru Rusu: Editorialul spiritual al Părintelui Constantin Necula. În stânga mea se vede marea, Părinte, și cred că această imagine face bine pentru spirit, ca și farmacia noastră deschisă duminică. Doamne, ajută! Vă ascultăm.

Pr. Constantin Necula: Doamne, ajută! Evanghelia de astăzi, a vindecării celor doi demonizați din Gadara, vine după ce Hristos Domnul liniștește furtuna. Odihnește într-un fel sau altul Apostolii, dându-le certitudinea că Cel cu care trec marea dinspre Capernaum spre Gadara e mai mult decât un simplu călător prin viața lor. E momentul în care Mântuitorul Hristos dovedește că într-adevăr merge către cei izolați cu totul. Doi îndrăciți din Gadara erau ținuți în mormintele goale ale comunității de acolo. Mântuitorul ceartă diavolii dintr-înșii, care deveniseră dintr-odată mari mărturisitori. – Hristos niciodată nu lasă diavolul să-L mărturisească! – E interesant cum ucenicii se întrebau pe mare: *Cine este Acesta care cumințește și furtuna?* Diavolii răspund: *Fiul lui Dumnezeu, ce ai cu noi, că ai venit să ne tulburi înaintea de vreme?!*

Mântuitorul, așadar, vindecă de îndrăcire doi oameni din Gadara. Trimite diavolii în porci. Porcii se aruncă în mare, iar oamenii din Gadara, agitați de porcari, se apropie și-I cer lui Hristos să le părească cetatea. Paguba în carne porcină era mai mare decât recuperarea unor suflete omenești.

Se pare că cei doi rămân în continuare și lipsiți de diavoli, și converțiți, iar roada cea mai mare a acestei vindecări o găsim

câteva versete mai încolo, acolo unde ni se vorbește despre chemarea lui Levi (capitolul 9). Doar câteva versete, așadar, ni-l aduc pe evanghelistul Matei, cel care ne dăruiește această Evanghelie. Ni-l aduc în istoria mântuirii.

Poate că cei din Gadara au rămas cu pierderea de porci și un pic supărați pe Hristos. Un pic mai mult supărați pe Hristos. Pe partea cealaltă de mare, la Capernaum, Levi se transformă în Matei, Apostolul lui Hristos.

Alexandru Rusu: *Cei care merg în concediu în Grecia, Părinte, nu ratează Meteora. Poate și cei care vin pe litoralul românesc ar trebui să facă popasuri pentru spirit. Aici avem Peșterea Sfântului Andrei și Mănăstirea Dervent.*

Pr. Constantin Necula: Avem Niculițelul foarte aproape de Constanța. Avem Histria. Avem Adamclisi. Avem Capidava, dacă tot vrem să fim oameni adevărați. Avem Mănăstirea Sfântului Ioan Casian, cu un stareț excepțional. Din nefericire, ai noștri au transformat toată cultura în grătar și plajă. Atunci când mergi în Grecia, e o onoare să mai faci și cultură. În România, când stai acasă, parcă e dezonorant. Sigur că uneori chiar ne atrag mai mult porcii decât liniștea sufletească și atunci se poate să constituim un concediu doar din grătare și fumuri. Rămânem uneori și fără grătare și de cele mai multe ori fumurile ne urmăresc și rămânem foarte atașați de aceste valori semipăgâne. De aceea, recomandarea mea personală este că, dacă tot se liniștește marea și putem să trecem peste o perioadă din an mai liniștită, n-ar fi rău să ne întoarcem la rădăcini și să vedem cam ai cui suntem și ce spune despre noi istoria că am fi. Pentru că la modul cum ni se adresează astăzi Europa și o lume întreagă, o să părem în continuare un popor lipsit de personalitate și de rădăcină. E important, repet, și să redescoperim, și să ne redescoperim nouă așezarea în istoria aceasta care-L așteaptă și-L împlinește pe Hristos Domnul.

Alexandru Rusu: *Mulțumesc, Părinte! Pe săptămâna viitoare la Farmacia noastră de cuvinte!*

ROMÂNIA ÎNTREGĂ E O DOBROGE PENTRU HARUL PĂRINTELUI ARSENIE PAPACIOC

Alexandru Rusu: *Părinte Constantin Necula, sunt la Mamaia și nu departe, la Techirghiol, unul din marii făuritori de cuvânt, Părintele Arsenie Papacioc, duhovnicul Dobrogei, a fost condus pe ultimul drum pentru a se întâlni cu Dumnezeu Cuvântul.*

Scrisa undeva Părintele Arsenie Papacioc: „Aici, la Techirghiol, trăiesc foarte mulți turci. Am botezat vreo șapte până acum. Vin pe la mine și îmi cer rugăciuni. Odată mi-au zis: «Părinte, avem același Dumnezeu». «Sigur că avem același Dumnezeu, dar nu credeți în Hristos și numai prin El ne putem mântui. Cum crezi în Sfânta Treime este important». Vă rugăm să-l evocăm, Părinte Constantin.

Pr. Constantin Necula: Îmi îngădui să spun că Părintele Papacioc nu este doar duhovnicul Dobrogei, ci România întreagă e o Dobroge pentru harul Părintelui Arsenie Papacioc. Din punctul meu de vedere, cred că unul dintre marii apostoli ai veacului al XX-lea, Părintele Papacioc, a trăit pe pământul unui mare Apostol al veacului I – Andrei, Apostolul lui Hristos. Într-un fel sau altul, cred că e o mângâiere pentru poporul nostru ca la vremea aceasta de negreală sufletească să apară înălbitori de talia Părintelui, în astfel de vremuri și la astfel de oameni. Sigur că misiunea lui nu s-a adresat în primul rând turcilor de acolo din zonă. Eu cred că prin tot ce a mărturisit cu viața și cu cuvântul, cu prezența lui aceasta hieratică și binecuvântată deopotrivă, bunicul acesta al multor detașamente de duhovnici și de părinți duhovnicești tineri a

făcut extrem de mult bine poporului și că, într-un fel sau altul, am rămas enorm de săraci prin trecerea lui la viața veșnică. Nu cred că este ultimul drum al Părintelui Arsenie. Cred că de fiecare dată, când îl vom chema în rugăciune și îl vom chema cu nădejde în dumnezeiasca Liturghie, va fi alături de noi cu rugăciunea și cu prietenia lui. Eu așa îmi aduc aminte de el, ca un savuros prieten și ca un talent oratoric desăvârșit, și mai ales atunci când era pus pe șotiile cele duhovnicești ale venirii în fire a neamului. N-am cunoscut decât în rare ocazii oameni cu mai mare drag de popor și de simplitatea poporului cum era omul acesta, care deopotrivă putea să stea pe vârful Tabo- rului în schimbarea la față și pe malul Iordanului, cu aceeași eficiență și cu aceeași deschidere.

Alexandru Rusu: *Părinte Constantin Necula, vreau să mai deschidem un sertar în Farmacia noastră de cuvinte. Este tot un sertar trist. A murit la 27 de ani Amy Winehouse. Cum înfrun- tăm celebritatea, Părinte? Cum supraviețuim când devenim o parte a unei industrii, fie muzicale sau de alt fel?*

Pr. Constantin Necula: Eu cred că e foarte dificil. Când dispare Hristos din viața unui om sau când timpul acordat lui Hristos e prea puțin – și cred că o vedetă are puțin timp de acordat lui Hristos –, viața te macină și într-un fel sau altul mori înainte de a muri trupește. E important pentru noi, cei- lalți, din jurul oamenilor acestora, extrem de atenți la ceea ce fac și extrem de dăruiti pentru popor, să încercăm să le oferim de fiecare dată cu bucurie prilej de a se întâlni cu Dumnezeu și de a nu le cere mai mult decât pot oferi. Și moartea la 27 de ani a unui geniu, și moartea la 80 de ani a unui geniu oricum e o pierdere și ne face să ne gândim de fiecare dată că trebuie să acordăm oamenilor acestora dreptul lor de a respira, de a fi vii. Zilele acestea am cunoscut suficient de mulți oameni stresați de lucrurile înalte în care trăiesc și lucrează, îngreunați într-un fel sau altul de responsabilitatea unui popor întreg.